

1^η ΑΝΑΦΟΡΑ

Μερικές από τις Σημαντικότερες Στιγμές της Επαγγελματικής μου Σταδιοδρομίας

Υπάρχουν ευχάριστα γεγονότα στην επαγγελματική μου σταδιοδρομία, τα οποία γνωρίζουν μόνο μερικά άτομα του συγγενικού μου περιβάλλοντος. Ο Καθηγητής στον οποίο έκανα την Διδακτορική μου Διατριβή **Prof. Dr.-Ing. Günter Dibelius** (Ντιμπέλιους) μου έδωσε πολλές συστατικές επιστολές, όπου σε όλες ανεξαιρέτως έγραφε τη φράση: «Er ist besonders bescheiden ...», δηλαδή «Είναι ιδιαίτερα μετριοφρων ...». Λαβαίνοντας υπ' όψη αυτήν την φράση και σε μία ηλικία, όπου την 7^η Φεβρουαρίου του 2026 έγινα 88 ετών και μετά από παρότρυνση μερικών καλών φίλων, αποφάσισα να αναφέρω μερικούς Σταθμούς της ζωής μου, όπου κύριο Αποδέκτη επιθυμώ τον Εγγονό μου **Αλκίνοο-Στέφανο του Μίνωος και της Janin Μπινιάρη**.

Όλα τα γεγονότα θα συνοδεύονται από τα ονόματα, όσων έπαιξαν ρόλο, έτσι ώστε, ό,τι θα αναφερθεί εδώ μπορεί, αν χρειαστεί, να ελεγχθεί και να επιβεβαιωθεί, διότι στη Χώρα μας ορισμένες φορές ο κάθε ένας είναι ό,τι δηλώνει.

1. Το «Μηδέν»

Ξεκίνησα τις Σπουδές μου στο Πολυτεχνείο του Άαχεν της Δυτικής Γερμανίας το Χειμερινό Εξάμηνο του 1958/1959. Οι γνώσεις μου της Γερμανικής γλώσσας ήταν αρκετά ελλιπείς, επειδή Γερμανικά έμαθα μόνος μου από μία «Μέθοδο άνευ Διδασκάλου του **Xavier de Bouge**».

Όταν ξεκίνησα τις σπουδές μου είχα στο μάθημα της Μηχανικής τον Καθηγητή **Prof. Dr.-Ing. Herbert Wagner** (Χέρμπερτ Βάγγνερ). Ο Βάγγνερ ανήκε σε αυτήν την ομάδα των Επιστημόνων που είχαν πάρει οι Αμερικανοί μετά το τέλος του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου από την Γερμανία και τους οδήγησαν στην Αμερική, όπου εργάστηκαν στην πολεμική βιομηχανία. Ο πιο γνωστός αντιπρόσωπος αυτής της ομάδας ήταν ο **Werner von Braun** (Βέρνερ φον Μπράουν) που βοήθησε τους Αμερικανούς να φτάσουν στο Φεγγάρι. Ο Καθηγητής Βάγγνερ επέστρεψε στη Γερμανία και συγκεκριμένα στο Πολυτεχνείο του Άαχεν ακριβώς τον χρόνο που ξεκίνησα εγώ τις σπουδές μου. Η παράδοση που έκανε διέφερε πολύ από τον συνήθη τρόπο που διδάσκεται το μάθημα της Μηχανικής. Επί πλέον εισήγαγε το εξής σύστημα: Όλοι οι φοιτητές (αν δεν κάνω λάθος περίπου 600) εξετάζονταν προφορικά μία φορά κάθε 3 εβδομάδες καθ' όλη τη διάρκεια του έτους είτε από τον ίδιο τον Καθηγητή Βάγγνερ είτε από μία ομάδα Επιμελητών του. Η βαθμολογία στο Πολυτεχνείο του Άαχεν είναι η εξής: Άριστα είναι το 1 και η βάση το 4 με διαβάθμιση το 0,2. Δηλαδή 1,0 1,2 1,4 1,6 1,8 2,0 2,2 ...μέχρι το 4,0. Περισσότερο από 4,0 κόβεται. Ίσχυε δε, ότι η τελική βαθμολογία στο μάθημα της Μηχανικής θα προέκυπτε από την γραπτή βαθμολογία στο τέλος του έτους και από την προφορική βαθμολογία με ένα συγκεκριμένο συντελεστή. Εγώ βαθμολογήθηκα περισσότερες φορές με έναν βαθμό που δεν υπήρχε μέχρι τότε, δηλαδή το «**Μηδέν**». Με Μηδέν, που είναι βέβαια ακόμη καλλίτερο από το Άριστα 1,0 ήθελαν να δείξουν, ότι ο φοιτητής είναι ιδιαίτερα καλός. Μάλιστα την πρώτη φορά που βγήκα από την εξέταση και είχα βαθμολογηθεί με Μηδέν και με ρώτησαν Έλληνες συμφοιτητές μου, που περίμεναν απ' έξω για να εξεταστούν και αυτοί, γέλασαν, όταν με ρώτησαν τι βαθμό πήρα και απάντησα Μηδέν. Αυτό όμως είχε ευχάριστες συνέπειες. Στο τέλος του έτους βγήκε ανακοίνωση βάσει της οποίας 10 φοιτητές (από τους μάλλον 600)

είχαν πάρει τέτοιους βαθμούς στα προφορικά, ώστε ό,τι βαθμό και αν έπαιρναν στα γραπτά δεν μπορούσαν να κοπούν και επομένως αυτοί οι 10 φοιτητές δεν θα εξετάζονταν καθόλου στα γραπτά. Εγώ ήμουν ένας από αυτούς τους 10 παίρνοντας συνολικά **«Άριστα»**, δηλαδή 1,0 στο μάθημα της Μηχανικής.

Εδώ αισθάνομαι την ευχάριστη υποχρέωση να αναφέρω, ότι ανάμεσα σε αυτούς τους 10 φοιτητές ήταν και ένας άλλος Έλληνας ο **Βαγγέλης ο Βαγιανός**. Ο Βαγιανός ήταν ένας πολύ έξυπνος φοιτητής που διέπρεψε στη συνέχεια κατά τη διάρκεια της φοίτησης στο Πολυτεχνείο του Άαχεν. Είμαι δε βέβαιος, ότι το ίδιο θα ίσχυσε σε οποιαδήποτε θέση εργάστηκε αργότερα. Δυστυχώς όμως (μάλλον για ιδιωτικούς λόγους) δεν είχε την περαιτέρω εξέλιξη (π.χ. να κάνει Διδακτορική Διατριβή κ.λπ.), την οποία εγώ τουλάχιστο περίμενα με τις ιδιαίτερες δυνατότητες που είχε.

2. Ο Μέσος Όρος στο Τέλος του 1^{ου} Έτους

Στο τέλος του 1^{ου} Έτους δώσαμε εξετάσεις σε 6 μαθήματα. Παρ' ότι, όπως προανέφερα, οι γνώσεις μου στα Γερμανικά δεν ήταν και οι καλλίτερες, ο μέσος όρος που έβγαλα στις εξετάσεις ήταν **«Άριστα» 1,4 και ήταν ο καλλίτερος μέσος όρος που είχε δοθεί ποτέ στο Πολυτεχνείο του Άαχεν σε Γερμανούς ή Αλλοδαπούς φοιτητές.**

Στο τέλος του 2^{ου} έτους πέρασα βέβαια πάλι όλα τα μαθήματα, έτσι ώστε στον συντομότερο δυνατό χρόνο, δηλαδή μετά 2 χρόνια πήρα το Προδίπλωμα.

Οι επιδόσεις που είχα, είχαν ευχάριστες συνέπειες:

1. Πήρα υποτροφία μέχρι το τέλος των σπουδών μου από το Γερμανικό Κράτος, δηλαδή από τον **«Deutschen Akademischen Austauschdienst DAAD»**.
2. Έγινα ήδη ως φοιτητής Βοηθός Καθηγητού στην Έδρα των Μαθηματικών.

3. Η Καλλίτερη Συστατική Επιστολή

Στο τέλος του 3^{ου} Έτους πέρασα πάλι όλα τα μαθήματα παίρνοντας έτσι στον συντομότερο δυνατό χρόνο το 1^ο μέρος του Διπλώματος.

Έμεινε άλλος ένας χρόνος σπουδών και για το Δίπλωμα απαιτούνταν μία Studienarbeit (Σπουδαστική Εργασία) και η Διπλωματική Εργασία.

Το αντικείμενο των δύο αυτών εργασιών μπορούσε να επιλεγεί. Εδώ θέλω να κάνω μία γενική αναφορά: Οι ικανότητές μου ήταν ιδιαίτερες στον θεωρητικό και λιγότερο στον πρακτικό τομέα. Το ότι πήγα πολύ καλά επαγγελματικά, έχει άμεση σχέση (όπως θα φανεί και στη συνέχεια), με το γεγονός, ότι σε όλη την επαγγελματική μου σταδιοδρομία αλλά και ως Συνταξιούχος ασχολήθηκα αποκλειστικά με αυτόν ακριβώς τον θεωρητικόν τομέα.

Έτσι για την Σπουδαστική μου Εργασία επέλεξα ένα θέμα από την Θερμοδυναμική, που απαιτούσε όμως ιδιαίτερες γνώσεις μαθηματικών. Δηλαδή έπρεπε να γίνει ο υπολογισμός της ροής των καυσαερίων σε ένα ακροφύσιο πυραύλου, όπου λόγω των υψηλών θερμοκρασιών που επικρατούν εκεί, έπρεπε να ληφθούν υπ' όψη τόσο η θερμική διάσπαση των μορίων σε άτομα στις υψηλές θερμοκρασίες (στην αρχή του ακροφυσίου) όσο και η επανασύνδεση των ατόμων σε μόρια στις χαμηλές θερμοκρασίες (στο τέλος του ακροφυσίου).

Την Σπουδαστική Εργασία αυτή την έκανα υπό τον Γερμανό **Dr.-Ing. Heitland** (Χάιτλαντ), ο οποίος διεύθυνε το Εργοστάσιο της Γερμανικής Εταιρείας Volkswagen στη Βραζιλία **VW do Brazil** και είχε έλθει στο Πολυτεχνείο του Άαχεν για να κάνει Υφηγεσία.

Παρέδωσα την εργασία και πήρα **«Άριστα» 1,0**. Τα αποτελέσματα αυτής της εργασίας ανακοινώθηκαν στην ΝΑΣΑ στην Πασαντένα, Επειδή για την υποτροφία που έπαιρνα, χρειαζόμουν Συστατικές Επιστολές, ζήτησα και από τον Χάιτλαντ μία

Συστατική Επιστολή, την οποία και πήρα μετά όμως από μία μικρό-ταλαιπωρία. Αξίζει όμως να την περιγράψω, γιατί αυτό δείχνει το κλίμα που επικρατούσε τα πρώτα χρόνια μετά τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο στα Γερμανικά Πολυτεχνεία.

Η Συστατική Επιστολή ήταν διθυραμβική. Το λόγο τον έμαθα μετά από μερικά χρόνια, όταν τυχαία συνάντησα στο Πολυτεχνείο του Άαχεν έναν πρώην Βοηθό του Χάιτλαντ, ο οποίος μου είπε: «Θα σας πω κάτι που σίγουρα δεν το ξέρετε. Όταν παραδώσατε την Σπουδαστική Εργασία σας, ο Χάιτλαντ άλλαξε το μεγαλύτερο μέρος της Υφηγεσίας του και το αντικατέστησε με τη δική σας εργασία».

Ο Χάιτλαντ είχε γράψει την Συστατική Επιστολή **έτσι**, ώστε ο Καθηγητής **F.A.F. Schmidt** (Σμίτ) δεν την υπέγραφε, αν δε με έβλεπε πρώτα. Η Συστατική Επιστολή περιείχε φράσεις όπως: «Es handelt sich um einen Studenten von außergewöhnlicher Intelligenz ...», δηλαδή πρόκειται για έναν φοιτητή με ασυνήθη ευφυΐα » και «...Deswegen möchten wir Herrn Biniaris für die Verlängerung seines Stipendiums wärmstens empfehlen...», δηλαδή «... Για όλα αυτά επιθυμούμε να προτείνουμε ένθερμα την παράταση της υποτροφίας του Κυρίου Μπινιάρη».

Έτσι ο Χάιτλαντ μου είπε, ότι πρέπει να παρουσιαστούμε στο Καθηγητή **Σμίτ**. Ο **Σμίτ** ήταν ο κορυφαίος Γερμανός ειδικός στις Μηχανές Εσωτερικής Καύσης κατά τη διάρκεια του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. Γι' αυτόν τον **Σμίτ** λέγεται, ότι όταν πήγαινε να κάνει παράδοση τον συνόδευε ένας Φοιτητής βοηθός του, ο οποίος κρατούσε ό,τι χρειαζόταν ο **Σμίτ**. Όταν λοιπόν ο **Σμίτ** πήγαινε να κάνει την παράδοση, τον περίμενε ο Βοηθός έξω από το Γραφείο του, και του έπαιρνε ό,τι κρατούσε ο **Σμίτ**. Στη συνέχεια τον συνόδευε μέχρι το Ασανσέρ για να του ανοίξει την πόρτα. Όταν έμπαινε ο **Σμίτ** μέσα, ο Βοηθός έκλεινε την πόρτα μένοντας αυτός από έξω και έτρεχε τα σκαλάκια τριών ορόφων, ώστε να φτάσει στο ισόγειο πριν το Ασανσέρ για να ανοίξει την πόρτα....

Σε αυτόν τον **Σμίτ** έπρεπε λοιπόν να πάω για να υπογράψω την συστατική επιστολή, αλλά πώς; Εγώ πήγα στον Χάιτλαντ. Μαζί πήγαμε στην Γραμματέα του Αρχιμηχανικού της Έδρας του **Σμίτ**. Η Γραμματέας μας οδήγησε στον αρχιμηχανικό **Dr.-Ing. May**. Οι τρεις μας δηλωθήκαμε στη Γραμματέα του **Σμίτ**, η οποία μπήκε και μας ανήγγειλε στον **Σμίτ**, ο οποίος της είπε να περάσουμε. Μπήκαμε και οι τρεις μέσα, όπου ο **Σμίτ** μας είπε να καθίσουμε συνεχίζοντας όμως να γράφει. Μετά από ώρα μου είπε να πλησιάσω, ρωτώντας με τι έχω κάνει μέχρι τώρα στις σπουδές μου. Ευτυχώς αυτά που του είπα έδειξε ότι του άρεσαν, διότι υπέγραψε την Επιστολή, κάνοντας νόημα στον Χάιτλαντ να πλησιάσει να την πάρει. Έτσι εγκαταλείψαμε οι τρεις μας τον **Σμίτ**, όπου ο Χάιτλαντ με μεγάλη ικανοποίηση και ένα πλατύ χαμόγελο μου έδειξε την επιστολή εξηγώντας μου, ότι ο **Σμίτ** όχι μόνο την είχε υπογράψει, αλλά και είχε υπογραμμίσει με το στυλό του τις λέξεις ... wärmstens empfehlen, δηλαδή τις λέξεις ... προτείνουμε ένθερμα.

4. Ο Καθηγητής μου **Dr.-Ing. Günter Dibelius**

Όταν πήρα το Δίπλωμα του Μηχανολόγου-Μηχανικού, υπήρχαν 2 δυνατότητες, είτε να επιστρέψω στην Ελλάδα (όπως π.χ. έκανε ο Αδελφός μου ο Κώστας, με τον οποίο θα ασχοληθώ στην 2^η μου **ΑΝΑΦΟΡΑ με τίτλο: Η σύντομη ιστορία ενός μοντέρνου ήρωα**) και να εργαστώ στην Ελλάδα, είτε να συνεχίσω τις σπουδές στη Γερμανία. Μου είχε κάνει εντύπωση, ότι περισσότερες φορές οι Ειδικοί μου είχαν μιλήσει για το ότι έπρεπε να κάνω Διδακτορική Διατριβή. Ειδικότερα ο Χάιτλαντ χρησιμοποιούσε συνέχεια τη φράση: «Όταν θα κάνετε τη Διδακτορική σας Διατριβή ...».

Συνέπεσε δε λίγο πριν πάρω το Δίπλωμά μου να έρθει στο Πολυτεχνείο του Άαχεν ένας νέος Καθηγητής ο **Prof. Dr.-Ing. Günter Dibelius** (Ντιμπέλιους), ο

οποίος ανέλαβε την Έδρα των Ατμοστροβίλων και Αεριοστροβίλων. Ήταν νέος στην ηλικία και τον συνόδευε η φήμη του αυστηρού αλλά και του πολύ καλού στον τομέα του με σπουδές εκτός της Γερμανίας και στο Harvard αλλά κυρίως το ότι εργαζόταν στον παγκοσμίως φήμης Κατασκευαστικό Οίκο Στροβιλομηχανών **Brown, Boveri** (τότε **BBC**) στη Ζυρίχη της Ελβετίας.

Παρουσιάστηκα λοιπόν με σχετική σιγουριά και τον ρώτησα, αν υπάρχει κάποια δυνατότητα να κάνω Διδακτορική Διατριβή σε αυτόν. Με ρώτησε γιατί θέλω να κάνω κάτι τέτοιο και του απάντησα πάλι με σχετική σιγουριά, ότι αισθάνομαι πολύ καλός στα Μαθηματικά (αναφέροντάς του, ότι είχα διατελέσει ως φοιτητής Βοηθός Καθηγητού στα Μαθηματικά) και ότι μπορώ να λύσω δύσκολα προβλήματα εξηγώντας του την εργασία με τον Χάιτλαντ. Με κοίταξε για περισσότερη ώρα καλά-καλά και μου είπε: «Υπάρχει ένα πρόβλημα στον τομέα των Στροβιλομηχανών, το οποίο είναι τόσο δύσκολο, ώστε δεν τολμάει κανείς να το αγγίξει. Είναι ο υπολογισμός της τρισδιάστατης ροής μέσα στα πτερύγια των Στροβιλομηχανών. Αφού λέτε, ότι είσαστε τόσο καλός στα Μαθηματικά θα σας δώσω τη δυνατότητα να ασχοληθείτε ένα εξάμηνο με το πρόβλημα και μετά θα συζητήσουμε, αν έχει έννοια να συνεχίσετε». Εγώ βέβαια ενθουσιάστηκα αλλά μετά μου λέει να ξεκινήσω να του λέω την Οδύσσεια απ' έξω (ήξερε βέβαια, ότι ήμουν Έλληνας). Είπα 5-6 στίχους απ' έξω και σταμάτησα. Μου λέει λοιπόν: Παρακάτω! για να του απαντήσω ότι μέχρι εδώ ξέρω. Τελικά μου είπε: «Μπορείτε να ξεκινήσετε να εργάζεστε στο Ινστιτούτο μου από την 1^η του επόμενου Μηνός, αλλά μόνο, αν τότε μου πείτε απ' έξω όλη την πρώτη σελίδα της Οδύσσειας». Έτσι και έγινε...

5. Η Διδακτορική μου Διατριβή

Ο Ντιμπέλιους με άφησε περισσότερες ημέρες να ασχολούμαι με το θέμα μου δίχως να έχει καμία επαφή μαζί μου. Ένα πρωί με φώναξε στο Γραφείο του και μου έδειξε 2 διαφορετικές μελέτες που ασχολούνταν με το ίδιο θέμα αλλά είχαν διαφορετικούς τύπους λέγοντάς μου : « Αφού οι δύο εργασίες ασχολούνται με το ίδιο θέμα αλλά έχουν διαφορετικούς τύπους, θα πρέπει ξεκινώντας από τον ένα τύπο να μπορούμε να καταλήξουμε στον άλλο. Ασχοληθείτε με αυτό και όταν τελειώσετε να έρθετε **αμέσως** σε εμένα». Κατάλαβα, ότι αυτό ήταν η ευκαιρία που μου έδωσε για να αντιληφθεί τις ικανότητές μου. Συγκεντρώθηκα και πολύ γρήγορα πήγα στο Γραφείο του και επιβεβαίωσα αυτό που μου ζήτησε.

Το πρόβλημα που μου είχε δώσει ήταν αρκετά δύσκολο και μου έδειξε την ικανοποίησή του. Από τότε οτιδήποτε μαθηματικό πρόβλημα τον απασχολούσε το ανέθετε αποκλειστικά σε εμένα δίνοντάς μου και μία ιδιαίτερη θέση ανάμεσα στους Βοηθούς του. Δηλαδή όλοι οι Βοηθοί, όταν ήθελαν να μιλήσουν με τον Ντιμπέλιους δηλώνονταν στη Γραμματέα και αυτή τους έλεγε πότε μπορούν να τον επισκεφτούν. Εμένα μου είπε ο Ντιμπέλιους, όποτε θέλω να μιλήσω μαζί του, να χτυπάω απλώς την πόρτα του γραφείου του και να μπαίνω. Έτσι πήρα πολύ πριν το εξάμηνο τη συγκατάθεσή του να συνεχίσω τη Διδακτορική μου Διατριβή.

6. Ιστορική Αναδρομή στο Θέμα της Διδακτορικής μου Διατριβής

Μία Στροβιλομηχανή αποτελείται από περισσότερες σειρές με πτερύγια. Η 1^η, 3^η, 5^η κ.λπ. σειρά πτερυγίων είναι σταθερή, διότι στηρίζεται στο περίβλημα της Στροβιλομηχανής. Η 2^η, 4^η, 6^η κ.λπ. σειρά πτερυγίων στηρίζεται στον άξονα της Στροβιλομηχανής και επομένως στρέφεται.

Για να υπολογιστούν σωστά τα πτερύγια της Στροβιλομηχανής και επομένως (εκτός των άλλων) να είναι μεγάλος ο βαθμός αποδόσεως της Στροβιλομηχανής θα έπρεπε να μπορούσαμε να υπολογίσουμε τις τροχιές των μορίων του ατμού ή του

αερίου (ανάλογα, αν πρόκειται για Ατμοστρόβιλο ή Αεριοστρόβιλο) **μέσα** στα πτερύγια της Στροβιλομηχανής. Αυτό όμως ήταν ένα πάρα πολύ δύσκολο μαθηματικό πρόβλημα, γι' αυτό και κανένας δεν το είχε λύσει, ούτε καν ασχοληθεί. Αντ' αυτού κατασκεύαζαν τα πτερύγια υπολογίζοντας την ροή του ατμού ή του αερίου μόνο στους χώρους μεταξύ των σειρών των πτερυγίων. Αυτό ήταν βέβαια ένας υπολογισμός κατά προσέγγιση, αφού κανένας δεν ήξερε ποιες ήταν οι τροχιές των μορίων του ατμού ή του αερίου **μέσα** στα πτερύγια.

Στην προσπάθεια να γίνει ο υπολογισμός των πτερυγίων σωστότερος, διάφοροι Καθηγητές Πολυτεχνείων έκαναν παραδοχές για το πώς θα μπορούσαν να είναι οι τροχιές των μορίων του ατμού ή του αερίου **μέσα** στα πτερύγια. Έτσι π.χ. ο Καθηγητής **Bammert** (Μπάμμερτ) του Πολυτεχνείου του Ανοβέρου της **Δυτικής** Γερμανίας έκανε την παραδοχή, ότι οι τροχιές των μορίων του ατμού ή του αερίου μέσα στα πτερύγια είναι ημιτονοειδείς. Ο καθηγητής **Cordes** (Κόρντες) του Πολυτεχνείου της Δρέσδης της **Ανατολικής** Γερμανίας απάντησε, ότι αυτό ήταν κάτι το αυθαίρετο και ότι δεν μπορούμε να ξέρουμε, αν λύνει το πρόβλημα σωστότερα ή όμως και χειρότερα (μην ξεχνάτε, ότι τότε, δηλαδή τη 10ετία του 1960, υπήρχαν και οι πολιτικές αντιπαλότητες μεταξύ Ανατολής και Δύσης!). Έτσι, αφού κανένας δεν ήξερε τις πραγματικές τροχιές των μορίων του ατμού ή του αερίου **μέσα** στα πτερύγια, το θέμα εγκαταλείφθηκε.

Αυτή ήταν η εποχή, όταν εγώ βρέθηκα αντιμέτωπος με αυτό το πρόβλημα. Αφού εργάστηκα 2 περίπου χρόνια στο αντικείμενο και έχοντας προχωρήσει το θέμα αρκετά σε σχέση με άλλους επιστήμονες (αλλά πάντα μη υπολογίζοντας την ροή **μέσα** στα πτερύγια) έκανα μία πρώτη προσπάθεια ρωτώντας δειλά τον Καθηγητή μου μήπως θα μπορούσα με ότι έχω κάνει να τελειώσω την Διδακτορική Διατριβή μου; Η απάντηση που πήρα ήταν: «Τι θα πει η Επιστήμη, αν δεν έχετε λύσει το πρόβλημα **μέσα** στα πτερύγια;».

Τότε πήρα περισσότερες αποφάσεις:

- Εδώ, δηλαδή στον Ντιμπέλιους υπάρχει περίπτωση να μην κάνω ποτέ Διδακτορική Διατριβή.
- Όντας ήδη Επιμελητής στην Έδρα του Ντιμπέλιους και επομένως αμειβόμενος καλά, θα κάνω μία περαιτέρω Σπουδή. Στο Πολυτεχνείο του Άαχεν μπορούσε κάποιος που έχει πάρει το Δίπλωμα του Μηχανικού (Μηχανολόγου, Ηλεκτρολόγου, Πολιτικού κ.α.) μετά από μία φοίτηση 2,5 περίπου ετών να πάρει το Δίπλωμα του Οικονομολόγου-Μηχανικού.
- Συγχρόνως με αυτήν τη Σπουδή θα πάρω την απόφαση να «μπω μέσα στα πτερύγια!».

Με τη βοήθεια του Θεού έγιναν όλα: Μετά 2,5 χρόνια (τον Μάιο του 1967) πήρα το Δίπλωμα του Οικονομολόγου-Μηχανικού και τον Δεκέμβριο του 1969 πήρα τον τίτλο του Διδάκτορος Μηχανολόγου-Μηχανικού.

7. Ο Τίτλος **Dr.-Ing.** (Διδάκτωρ Μηχανολόγος Μηχανικός)

Ο τίτλος της Διδακτορικής μου Διατριβής είναι: «Μία Μέθοδος Υπολογισμού της Τρισδιαστάτου Ροής μέσα σε σταθερές ή κινούμενες Σειρές Πτερυγίων». Όπως λέει και ο τίτλος με τη μέθοδο αυτή υπολογίστηκε για πρώτη φορά η ροή των μορίων του ατμού ή του αερίου σε όλη την έκταση της Στροβιλομηχανής από την είσοδο έως την έξοδο της Στροβιλομηχανής, δηλαδή τόσο ανάμεσα στις σειρές των πτερυγίων (όπως ήταν σύνηθες μέχρι τότε) όσο και μέσα στα πτερύγια της Στροβιλομηχανής (που δεν είχε υπολογιστεί ποτέ).

Η Μέθοδος αυτή βαθμολογήθηκε βέβαια με «**Άριστα**» και αναγνωρίστηκε παγκοσμίως ως η «**Μέθοδος Μπινιάρη**».

8. Η Απονομή της τιμητικής Borchers Plakette (Μπόρχερς Πλακέτας)

Για την Διδακτορική μου Διατριβή μου απενεμήθη από το Πολυτεχνείο του Άαχεν η ιδιαίτερα τιμητική Borchers Plakette (Μπόρχερς Πλακέτα).

9. Ο «Traupel, o Traupel !» (Τράουπελ !)

Μετά το πέρας της Διδακτορικής μου Διατριβής (1969) ήλθα στην Ελλάδα και εκπλήρωσα τις Στρατιωτικές μου Υποχρεώσεις (επί 27 μήνες, δηλαδή 24 μήνες οι κανονικοί σαν Έφεδρος Αξιωματικός Διαβιβάσεων και 3 μήνες επί πλέον, επειδή το επόμενο γκρουπ στρατευσίμων (ΕΣΟ) δεν είχε αρκετούς). Στην στρατιωτική μου θητεία θα αναφερθώ εκτενέστερα στο 22. Κεφάλαιο. Μετά το πέρας των Στρατιωτικών μου Υποχρεώσεων επέστρεψα στο Πολυτεχνείο του Άαχεν στον Καθηγητή Ντιμπέλιους και συνέχισα την έρευνα τελειοποιώντας τη Μέθοδό μου.

Το 1973 έγινε στο Braunschweig (Μπράουνσβαίχ) της Δυτικής Γερμανίας ένα Πανερωπαϊκό Συνέδριο με Τίτλο: «Τεχνικά Προβλήματα Ροής κατά την Εξέλιξη Θερμικών Στροβιλομηχανών». Στο Συνέδριο αυτό παρευρέθησαν όλοι, όσοι είχαν στην Ευρώπη Όνομα και Αξίωμα στον τομέα των Στροβιλομηχανών.

Εκεί κλήθηκα και εγώ για να παρουσιάσω για πρώτη φορά σε ένα Πανερωπαϊκό Συνέδριο τη Διδακτορική μου Διατριβή. Ξεκίνησα λοιπόν να πάρω τη θέση του Ομιλητού, όταν άρχισε ένας διάχυτος θόρυβος στην Αίθουσα. Γύρισα να δω τι συμβαίνει και τώρα ξεκαθάριζα λέξεις: Ο Τράουπελ, ο Τράουπελ! Τι σήμαινε αυτό; Μπήκε στην Αίθουσα ο «Πάπας» των Στροβιλομηχανών, δηλαδή ο καλλίτερος Καθηγητής παγκοσμίως στον τομέα των Στροβιλομηχανών ο Καθηγητής του Πολυτεχνείου της Ζυρίχης της Ελβετίας **Walter Traupel** (Βάλτερ Τράουπελ). Τον παρακολούθησα μέχρι που κάθισε και ξεκίνησα την Ομιλία μου (εκτός της ικανότητάς μου στα θεωρητικά προβλήματα που προανέφερα, έχω και μία άλλη ικανότητα, ότι μπορώ άνετα να μιλάω, δίχως να κρατώ χαρτιά. Έχω κάνει περισσότερες εκατοντάδες διαλέξεις και δεν κράτησα ποτέ χαρτιά. Προς αποφυγήν παρεξηγήσεων, εδώ τελειώνουν οι ιδιαίτερες ικανότητές μου).

Κατά τη διάρκεια της Ομιλίας μου έριχνα που και που μια ματιά στον Τράουπελ και αντλούσα δύναμη από τον τρόπο που με ιδιαίτερη προσοχή με παρακολουθούσε. Στο τέλος της Ομιλίας μου ήλθε πρώτος εκεί που στεκόμουν, με χαιρέτησε διά «Χειραψίας» λέγοντάς μου: «Κύριε Μπινιάρη ήσασταν άριστος!». Μετά εγκατέλειψε την Αίθουσα δίχως να χαιρετήσει κανένα.

Μετά δεχόμουν συνεχώς Συγχαρητήρια από σχεδόν όλους τους Παρευρισκομένους, δίχως να λείπουν και τα πειράγματα από τους Συναδέλφους μου από το Ινστιτούτο μας που παρευρέθηκαν στη Διάλεξη λέγοντάς μου: «Να, μετά τη χειραψία του Τράουπελ θα ξαναπλύνεις ποτέ το χέρι σου;».

Την ίδια μέρα πήρα τηλέφωνο τον Αδελφό μου, που σπουδάσαμε και πήραμε μαζί Δίπλωμα από το Πολυτεχνείο του Άαχεν (με τον οποίο θα ασχοληθώ ιδιαίτερα και αποκλειστικά στην επόμενη 2^η και τελευταία **Αναφορά** μου) και τον ενημέρωσα για τα συμβάντα στο Μπράουνσβαίχ, λέγοντάς του, ότι σίγουρα δεν ήταν τυχαία, ό,τι συνέβησαν εκεί.

Επ' αυτού θα επανέλθω. Σε αυτούς που με συνεχάρησαν μετά το τέλος της Ομιλίας μου ήταν και Διευθυντές μεγάλων Κατασκευαστικών Οίκων Στροβιλομηχανών, οι οποίοι με προσκαλούσαν να επισκεφτώ την Εταιρεία τους και να ενημερωθώ με τι ασχολούνταν. Αυτό το αντελήφθη και ο Καθηγητής μου Ντιμπέλιους, έτσι ώστε κατά τη διάρκεια της επιστροφής μας στο Άαχεν με το τραίνο μου είπε: «Τι θα λέγατε να κάνετε μία Μεταδιδακτορική Διατριβή και να σας κάνω

Καθηγητή Στροβιλομηχανών;». Απάντησα θετικά, έτσι ώστε από αυτή τη στιγμή άρχισα να εργάζομαι σε αυτή τη διεύθυνση.

Η σκέψη μου, ότι ό,τι συνέβη στο Μπράουνσβάιχ δεν ήταν πράγματι τυχαίο, επαληθεύτηκε λίγο αργότερα. Το 1977 με πήραν τηλέφωνο Συνάδελφοί μου και με ενημέρωσαν, ότι εξεδόθη η 3^η Έκδοση της «Βίβλου» των Στροβιλομηχανών, δηλαδή το μνημειώδες Σύγγραμμα δύο Τόμων για Θερμικές Στροβιλομηχανές με 1110 σελίδες του «Πάπα» των Στροβιλομηχανών **Walter Traupel** και ότι σε περισσότερες θέσεις στο Βιβλίο και με πολλές Σελίδες περιγράφεται η «**Μέθοδος Μπινιάρη**».

10. Η Επέκταση της Διδακτορικής μου Διατριβής.

Η Παρουσίασή της στο Παγκόσμιο Συνέδριο Στροβιλομηχανών στην Ζυρίχη της Ελβετίας.

Η Δημοσίευσή της στις «Transactions of the American Society of Mechanical Engineers (ASME)».

Από τις 31 Μαρτίου έως την 4^η Απριλίου του 1974 η American Society of Mechanical Engineers (ASME) διοργάνωσε ένα παγκόσμιο Συνέδριο Στροβιλομηχανών στην Ζυρίχη της Ελβετίας και εκεί κλήθηκα να παρουσιάσω την **Μέθοδο Μπινιάρη**.

Μία προσωπική στιγμή: Την ημέρα που θα έκανα τη Διάλεξή μου και συγκεκριμένα αρκετά πριν από αυτήν, καθόμουν με τον Καθηγητή μου Ντιμπέλιους σε ένα παγκάκι στις όχθες της λίμνης της Ζυρίχης και του έλεγα την Διάλεξή μου.

Είχα βέβαια κάποιο τρακ (το είχα πάντα, κυρίως επειδή πάντα μιλούσα χωρίς χαρτιά), γι' αυτό και με ρώτησε τι με απασχολεί, για να του απαντήσω: Δεν είναι και απλό πράγμα να παρευρίσκονται Επιστήμονες από όλον τον κόσμο που δεν μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα και εγώ να τους παρουσιάζω τη λύση! Η απάντηση του Ντιμπέλιους: «Αυτά που θα πείτε είναι ζήτημα, αν θα τα καταλάβουν 3-4 άτομα και είναι βέβαιο, ότι κανείς δεν θα τολμήσει να σας κάνει ερώτηση!». Έκανα τη Διάλεξή μου και μόνο ένας Κύριος από την τότε Τσεχοσλοβακία πήρε τον λόγο. Δεν έκανε ερώτηση, αλλά εξέφρασε τον θαυμασμό του για το πώς κατάφερα να λάβω υπ' όψη τόσα πολλά φυσικά φαινόμενα. Για να γίνει όμως αυτό κατανοητό, πρέπει να αναφέρω κάτι πολύ σημαντικό, διότι ό,τι θα ακολουθήσει αποτελεί ιστορικό ντοκουμέντο στον τομέα των Στροβιλομηχανών: Το κείμενο της «Μεθόδου Μπινιάρη» το είχα στείλει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα πριν την διάλεξή μου και υπήρχε διαθέσιμο υπό την μορφή ενός paper την ημέρα της διαλέξεώς μου. Μέχρι όμως να κάνω τη διάλεξη είχα προχωρήσει πολύ τις μελέτες μου. Δηλαδή λόγω του ιδιαίτερα πολύπλοκου προβλήματος της τρισδιάστατης ροής το paper ασχολείτο δίχως να λαβαίνει υπ' όψη την τριβή των μορίων του ατμού ή του αερίου. Στη διάλεξή μου όμως οι διαφάνειες που έδειξα, είχαν λάβει υπ' όψη και τον υπολογισμό της τριβής. Για αυτούς που έχουν ασχοληθεί με Στροβιλομηχανές, μία τέτοια προσπάθεια (δηλαδή να ληφθεί υπ' όψη και η τριβή της τρισδιάστατης ροής) θεωρείται και σήμερα, δηλαδή 50 χρόνια αργότερα εξωπραγματική! Έτσι το να παρουσιάζεις σε ένα παγκόσμιο συνέδριο **για πρώτη φορά** την τρισδιάστατο ροή μέσα σε μία Στροβιλομηχανή και επί πλέον να λαβαίνεις υπ' όψη και την τριβή του ατμού ή του αερίου ξεπερνούσε κατά πολύ τις προσδοκίες των Συμμετεχόντων. Αυτός είναι ο λόγος, για το ότι ο Κύριος από την Τσεχοσλοβακία εξέφρασε τον θαυμασμό του.

Έχει επομένως ενδιαφέρον, ότι όσα ανέφερα για την τριβή, τα ξέρουν μόνο όσοι παρευρέθηκαν στο παγκόσμιο συνέδριο στη Ζυρίχη και είδαν τις διαφάνειές μου που έδειξα στο Συνέδριο. Η δημοσίευση όμως στο paper, είχε, όπως προανέφερα σταλεί

πριν από καιρό, δηλαδή δίχως την τριβή. Όπως όμως εξηγώ στο επόμενο 11^ο Κεφάλαιο μετά εγκατέλειψα τις Στροβιλομηχανές και ασχολήθηκα με το Περιβάλλον. Έτσι, ο υπολογισμός της τριβής στην τρισδιάστατο ροή έμεινε ... στις διαφάνειες που έδειξα στο Παγκόσμιο Συνέδριο Στροβιλομηχανών στη Ζυρίχη το 1974.

Κατόπιν έλαβα μία Επιστολή από την ASME, ότι η Μελέτη μου επελέγη να δημοσιευτεί στις «**Transactios of the American Society of Mechanical Engineers (ASME)** στο «**Journal of Engineering for Power**», εξηγώντας μου, ότι εκεί δημοσιεύονται μόνο Μελέτες, που έχουν **διαχρονική αξία**.

Το Περιοδικό δημοσιεύτηκε τον Απρίλιο του 1975 και η Μέθοδός μου βρίσκεται στις Σελίδες 283-294. Με αυτόν τον τρόπο έγινε ακόμη πιο γνωστή παγκοσμίως.

Στο Περιοδικό αυτό έχει δημοσιευτεί το γραπτό κείμενο που είχα στείλει στην ASME και όχι το κείμενο της Διάλεξης που έκανα. Έτσι, οι αναφορές μου για το πώς θα μπορούσαν να ληφθούν υπ' όψη οι τριβές του ατμού ή του αερίου είναι, όπως προανέφερα, κτήμα μόνο όσων παρευρέθησαν στη Διάλεξή μου στη Ζυρίχη το 1974.

11. Η Εργασία μου στη Βιομηχανία

Όπως ανέφερα προηγουμένως, ξεκίνησα την Μεταδιδασκαρική Διατριβή μου επεκτείνοντας το θέμα της Διδακτορικής μου Διατριβής. Όσο περνούσε όμως ο χρόνος τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσα, ότι δεν γινόμουν ένας καλύτερος Μηχανολόγος αλλά ένας καλύτερος Μαθηματικός. Βέβαια, όταν κάποιος, όπως εγώ, έχει κάνει μία Διδακτορική Διατριβή σαν την δική μου, κάνει όνειρα να γίνει Καθηγητής Πολυτεχνείου στον τομέα αυτό. Πλην όμως τις ικανότητές μου στον θεωρητικό τομέα, δηλαδή στη μαθηματική περιγραφή φυσικών φαινομένων τις είχα αποδείξει περίτρανα, έτσι ώστε άρχισα να σκέφτομαι, ότι αυτό που μου έλειπε ήταν να ολοκληρωθώ σαν Μηχανολόγος αποκτώντας πρακτική πείρα στη Βιομηχανία.

Ήταν τότε το καλοκαίρι του 1974, όταν πήρα την ετήσια άδειά μου από το Πολυτεχνείο του Άαχεν και θα ερχόμουν στην Ελλάδα για διακοπές. Την ημέρα της πτήσης μου προς την Αθήνα έγινε η εισβολή των τούρκων στην Κύπρο και οι πτήσεις προς την Αθήνα ακυρώθηκαν. Μετά από μερικές σκέψεις πήρα την απόφαση να κάνω τις διακοπές μου στην Σκωτία στο Εδιμβούργο. Στην ωραία αυτή χώρα μου δόθηκε η ευκαιρία να κάνω την απαραίτητη περισυλλογή κατά την διάρκεια πολύωρων περιπάτων.

Έτσι, γυρίζοντας στο Πολυτεχνείο του Άαχεν ενημέρωσα τον Καθηγητή μου Ντιμπέλιους για την απόφαση που πήρα να πάω στην Βιομηχανία. Έκανα αίτηση σε 3 Εταιρείες και με δέχτηκαν και οι 3. Τελικά αποφάσισα και πήγα στην Γερμανική Εταιρεία **Kraftwerk Union**, η οποία είχε προκύψει από τη συνένωση των Τμημάτων για Στροβιλομηχανές των δύο Γερμανικών Εταιρειών **SIEMENS** και **AEG**. Εκεί κατασκευάζαμε και προσφέραμε στην παγκόσμια αγορά Αεριοστροβίλους (ένας Αεριοστρόβιλος χρησιμοποιεί για καύσιμο πετρέλαιο ή φυσικό αέριο και επομένως δημιουργεί καυσαέρια). Στην Εταιρεία αυτή με έκαναν Υπεύθυνο για τον θάλαμο καύσης της Στροβιλομηχανής και επί πλέον Υπεύθυνο για τη πειραματική εξέταση των Πρωτοτύπων Αεριοστροβιλομηχανών (δηλαδή, όταν κατασκευάζαμε μία νέα Αεριοστροβιλομηχανή, πριν την προσφέρουμε στην παγκόσμια αγορά κάναμε πειράματα για να ανακαλύψουμε τα οποιαδήποτε προβλήματα και να τα διορθώσουμε).

Εκεί βέβαια εργάστηκα επί 5 χρόνια και ολοκληρώθηκα σαν Μηχανολόγος ειδικός στις Στροβιλομηχανές, **ΑΛΛΑ!** Αυτό που μου έκανε όλο και μεγαλύτερη εντύπωση ήταν το εξής: Το εάν πουλούσαμε μία Αεριοστροβιλομηχανή ή όχι, δεν εξαρτάτο από το πόσο καλή ήταν η μηχανή (από μηχανολογικής πλευράς, π.χ. πόσο καλός ήταν ο βαθμός αποδόσεώς της), αλλά **από το πόσο επιβάρυνε με τα**

καυσαερίά της το Περιβάλλον (ήταν η δεκαετία του 1970-1980, όταν οι Κοινωνίες άρχισαν να ευαισθητοποιούνται γύρω από το Περιβάλλον).

Σε αυτήν την κατάσταση είχα τύχη, διότι η διορατικότητά μου με έπεισε, ότι το μέλλον μου δεν είναι στη Μηχανολογία αλλά στην Προστασία του Περιβάλλοντος. Και τότε πήρα πάλι μία μεγάλη απόφαση. Επισκέφτηκα την μεγαλύτερη (μη κρατική) Εταιρεία της Ευρώπης Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας και μου προσέφεραν το τμήμα της Προστασίας του Περιβάλλοντος της μεγάλης αυτής Εταιρείας. Η Εταιρεία αυτή είναι η Γερμανική Εταιρεία **RWE Energie AG**.

12. Η Επέκταση του Τύπου του Gauss

Ήταν η δεκαετία του 1980, δηλαδή η δεκαετία στην οποία όλος ο κόσμος ασχολιόταν με τα μεγάλα περιβαλλοντικά προβλήματα της Ανθρωπότητας, δηλαδή με:

- Το Φαινόμενο του Θερμοκηπίου.
- Την Τρύπα του Όζοντος.
- Τη Ρύπανση της Ατμόσφαιρας.

Για καλή μου τύχη ένα σοβαρό πρόβλημα στην Προστασία του Περιβάλλοντος ήταν ο υπολογισμός της διασποράς των Ρύπων στην ατμόσφαιρα. Και γιατί για καλή μου τύχη; Απλούστατα ήταν πάλι (όπως ο υπολογισμός της τρισδιάστατης ροής μέσα στα πτερύγια Στροβιλομηχανών) ένα πολύπλοκο μαθηματικό πρόβλημα. Και όπως συμβαίνει σε τέτοια προβλήματα, βρίσκεται μία λύση, που περιγράφει κατά προσέγγιση την πραγματικότητα.

Υπήρξε ένας περίφημος Γερμανός Μαθηματικός (αλλά και Αστρονόμος και Φυσικός και Ηλεκτρολόγος και Γεωδαίτης και ...) ο **Friedrich Gauss** (Γκάους) (1777 - 1855). Ο Γκάους λοιπόν έλυσε μία εξίσωση και δημιούργησε έναν τύπο, ο οποίος περιγράφει πολλά φυσικά φαινόμενα άλλα με ακρίβεια και άλλα κατά προσέγγιση. Ο τύπος λοιπόν αυτός περιγράφει κατά προσέγγιση και την συγκέντρωση ενός ρύπου κατά την διασπορά του ρύπου στην ατμόσφαιρα. Ελλείψει λοιπόν ενός καλλίτερου τύπου, χρησιμοποιείται ο τύπος του Γκάους για να ορίσουμε την συγκέντρωση ενός ρύπου κατά την διασπορά του στην ατμόσφαιρα.

13. Η Διασπορά των Ρύπων στην Ατμόσφαιρα.

Έκανα λοιπόν μία Μελέτη, την οποία δημοσίευσα και παρουσίασα σε ένα Πανευρωπαϊκό Συνέδριο, όπου πρότεινα μία επέκταση του τύπου του Γκάους, με την οποία μπορούμε να λάβουμε υπ' όψη 3 επί πλέον φυσικά φαινόμενα, τα οποία παίζουν ρόλο κατά τη διασπορά των Ρύπων στην ατμόσφαιρα και τα οποία δεν λαβαίνει υπ' όψη ο τύπος του Γκάους. Πρέπει όμως κάποιος να έχει ζήσει στη Γερμανία, για να καταλάβει τι σημαίνει να πει ένας Έλληνας: «Προτείνω μία επέκταση του τύπου του Γκάους». Μόνο δύο παραδείγματα:

1. Μετά τη Διάλεξή μου στο Συνέδριο χαρακτηρίστηκε ως «... η με απόσταση καλλίτερη Διάλεξη του Συνεδρίου».
2. Όταν κάποτε με σύστησαν στον Καθηγητή Μετεωρολογίας του Πανεπιστημίου του Αμβούργου **Prof. Dr.-Ing. Michael Schatzmann (Σάτσμαν)**, μου είπε: «Εσείς είστε ο περίφημος Μπινιάρης; Για να του απαντήσω: Ο Μπινιάρης είμαι, το περίφημος το είπατε Εσείς».

14. Η Είσοδός μου εις τον VDI (Verein Deutscher Ingenieure. Σύνδεσμος Γερμανών Μηχανικών)

Έχοντας δημιουργήσει ένα δικό μου Μαθηματικό Μοντέλο για την περιγραφή της «Διασποράς των Ρύπων στην Ατμόσφαιρα» δημοσίευσα μία Μελέτη, με την οποία υπολόγισα την επιβάρυνση του Περιβάλλοντος για όλους τους ρύπους, που

προήρχοντο από όλες τις καπνοδόχους (53 τον αριθμό) όλων των λιγνιτικών Εργοστασίων της Εταιρείας που εργαζόμουν και τη συνέκρινα με μετρήσεις της γενικής επιβάρυνσης του Περιβάλλοντος που γίνονταν σε συγκεκριμένους σταθμούς μετρήσεων. Από τη σύγκριση της επιβάρυνσης από τις δικές μας καπνοδόχους (με το μαθηματικό μου μοντέλο) με την γενική επιβάρυνση (από τις μετρήσεις στους σταθμούς μετρήσεων) προέκυψε, ότι όλα τα λιγνιτικά εργοστάσια της Εταιρείας μου (53 Καπνοδόχοι) ήταν υπεύθυνα μόνο για τα 3% της γενικής επιβάρυνσης του Περιβάλλοντος.

Αυτό όμως ήταν κάτι πολύ σημαντικό για τη Περιβαλλοντική Πολιτική του μεγαλύτερου Κρατιδίου της τότε Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Δυτικής Γερμανίας, δηλαδή της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Έτσι επισκέφθηκα τον Ανώτατο Κυβερνητικό Υπάλληλο του Υπουργείου Περιβάλλοντος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας **Dipl.-Meteorologe Külske** (Κύλσκε) και τον ενημέρωσα για τα αποτελέσματα των Μελετών μου. Αυτός ενθουσιάστηκε, διότι δεν υπήρχαν προηγουμένως παρόμοιες μελέτες, και επειδή ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του **VDI (Verein Deutscher Ingenieure)** (Σύνδεσμος Γερμανών Μηχανικών) με ρώτησε, αν είχα ενδιαφέρον να συνεργαστώ μαζί τους, προτείνοντάς με για μέλος απ' ευθείας του Διοικητικού Συμβουλίου. Βεβαίως και δέχτηκα, δεδομένου, ότι εν αντιθέσει με άλλους Οργανισμούς στους οποίους μία Εταιρεία μπορεί να στείλει τον Αντιπρόσωπό της, στον **VDI** πρέπει να επιλεγείς από τον ίδιο τον **VDI** για να γίνεις μέλος του, οπότε αυτό ήταν μία ιδιαίτερη τιμή.

Έτσι ξεκίνησα έναν άλλο πολύ ενδιαφέροντα τρόπο συνεισφοράς μου στην Επιστήμη. Κατ' αρχάς λοιπόν έγινα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του **VDI (Verein Deutscher Ingenieure)** (Σύνδεσμος Γερμανών Μηχανικών) και συγκεκριμένα του Τομέα 2 «Μετεωρολογία και Περιβάλλον» της «Επιτροπής για την Προστασία της Ατμόσφαιρας». Από εκεί με προώθησαν σε πολλές «Ειδικές Επιτροπές». Στις Ειδικές αυτές Επιτροπές καλούνται οι Ειδικοί όλων των κλάδων του Περιβάλλοντος και προτείνουν λύσεις στα τρέχοντα προβλήματα του Περιβάλλοντος. Πολλές από αυτές τις λύσεις οδηγούν σε Οδηγίες, Διατάξεις και Νομοθεσίες, όπου αρκετές από αυτές μεταφέρονται και σε Ευρωπαϊκές Νομοθεσίες.

Όπως προανέφερα στον **VDI (Verein Deutscher Ingenieure)** σε επιλέγουν. Υπάρχουν όμως στη Γερμανία και άλλοι μεγάλοι Ενεργειακοί Οργανισμοί, όπως:

- **VGB**: Ένωση των Ιδιοκτητών των Μεγάλων Εργοστασίων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας.
- **VDEW**: Ένωση Γερμανικών Εργοστασίων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας.

Σε αυτούς τους 2 Οργανισμούς δεν σε επιλέγουν, αλλά η κάθε Εταιρεία-Μέλος του Οργανισμού μπορεί να στείλει ως Αντιπρόσωπό της όποιον Συνεργάτη της επιθυμεί. Έτσι εγώ έγινα μέλος σε συνολικά 23 «Ειδικές Επιτροπές», όπου οι με απόσταση περισσότερες ήταν στον **VDI**. Τις 6 από αυτές τις «Ειδικές Επιτροπές» διεύθυνα ο ίδιος. (5 στον **VDI** και μία στην **VGB**).

15. Το Τιμητικό Μετάλλιο του **VDI (Verein Deutscher Ingenieure)**

Για την προσφορά μου στον **VDI** μου απενεμήθη το τιμητικό Μετάλλιο του **VDI**. Είμαι δε ο μόνος μη Γερμανός στον οποίο απενεμήθη αυτό το Μετάλλιο. Η απονομή συνοδεύτηκε από τη δημοσίευση στο επίσημο Όργανο του **VDI**, δηλαδή στο Τεχνικό Περιοδικό «**Staub Reinhaltung der Luft – Air Quality Control**» Τεύχος 7/8 1995, Σελίδα 310 του εκτενούς Βιογραφικού μου. Η αναφορά αυτή καταλήγει με την φράση: « ... Η Συντακτική Επιτροπή του Περιοδικού και η Επιτροπή για την

Προστασία της Ατμόσφαιρας του Συνδέσμου Γερμανών Μηχανικών συγχαίρουν τον Κύριο Διδάκτορα Μπινιάρη για αυτήν την υψηλή Βράβευση ... ».

16. Το Συγγραφικό μου Έργο στον Τομέα του Περιβάλλοντος

Κατά την περίπου 20ετή εργασία μου στην Εταιρεία **RWE Energie AG** δημοσίευσα και παρουσίασα (μόνο σε διεθνές επίπεδο) περίπου 50 **πρωτοποριακές** Μελέτες με αντικείμενο το Περιβάλλον. Οι μελέτες μου αυτές δημοσιεύτηκαν στα εγκυρότερα Τεχνικά Περιοδικά της Γερμανίας και της Αμερικής και είχαν μεγάλη απήχηση. Χρησιμοποιήθηκαν δε από τους ως άνω Οργανισμούς και κυρίως την **VGB (Ένωση των Ιδιοκτητών των Μεγάλων Εργοστασίων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας)** ως βάση για να επιτύχουν ακόμη και την προσαρμογή νομοθεσιών στα δεδομένα των Μελετών μου.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το γεγονός, ότι η **VGB** χρησιμοποίησε μία από τις σπουδαιότερες Μελέτες μου και πέτυχε να προσαρμοστεί μία σημαντική περιβαλλοντική νομοθεσία (Technische Anleitung zur Reinhaltung der Luft, TA Luft) στα δεδομένα της Μελέτης μου.

17. Η ιδιαίτερη σχέση μου με την VGB: (Ένωση των Ιδιοκτητών των Μεγάλων Εργοστασίων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας)

Τις περισσότερες Δημοσιεύσεις μου τις έκανα στο επίσημο Όργανο της Ένωσης **VGB**, δηλαδή στο Τεχνικό Περιοδικό «**VGB KRAFTWERKSTECHNIK**». Αυτό βέβαια δεν ήταν τυχαίο, αφού η **VGB** εκπροσωπούσε (όπως λέει και το όνομά της) πρωτίστως τα συμφέροντα και της Εταιρείας που εργαζόμουν. Επί πλέον η αξία των Δημοσιεύσεών μου είχε αναγνωριστεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε όταν έστελνα στην **VGB** μία Μελέτη μου, δημοσιευόταν με προτεραιότητα και με συνοπτικές διαδικασίες.

Η ιδιαίτερα θετική σχέση που είχα με την **VGB** μπορεί να γίνει κατανοητή από το εξής παράδειγμα: Κάθε 2 χρόνια η **VGB** διοργάνωνε ένα Συνέδριο με τίτλο «**KRAFTWERK UND UMWELT**»; δηλαδή «**Εργοστάσιο Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας και Περιβάλλον**». Το Συνέδριο αυτό είχε Πανερωπαϊκό χαρακτήρα, αφού συμμετείχαν όλες οι Εταιρείες-Μέλη της **VGB** (και η δική μας η ΔΕΗ). Σχεδόν σε όλα αυτά τα συνέδρια παρουσίαζα Μελέτες μου. Στο Συνέδριο όμως του 1995 στο Cottbus της Γερμανίας υπήρξε μία Συνεδρίαση (session), την οποία διεύθυνα εγώ (chairman).

- Η Συνεδρίαση αυτή περιείχε 3 Διαλέξεις.
- Στην 1^η Διάλεξη ήμουν εγώ μόνος Συγγραφέας, οπότε έκανα και την Διάλεξη.
- Στην 2^η Διάλεξη ήμουν εγώ ο πρώτος Συγγραφέας, όπου υπήρχαν άλλοι 2 Συνεργάτες μου από ένα εργοστάσιό μας.
- Στην 3^η Διάλεξη ήμουν εγώ πάλι ο πρώτος Συγγραφέας, όπου υπήρχαν πάλι άλλοι 2 Συνεργάτες μου από ένα άλλο εργοστάσιό μας.

Το συνέδριο αυτό έμεινε στην Ιστορία ως το Συνέδριο Μπινιάρη.

18. Η τιμητική Διάκριση της VGB: (Ένωσης των Ιδιοκτητών των Μεγάλων Εργοστασίων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας)

Για την προσφορά μου στην **VGB** μου απενεμήθη η τιμητική Διάκριση της **VGB**.

19. Οι Παραδόσεις μου στον Τομέα του Περιβάλλοντος

Ανάφερα προηγουμένως, ότι κατά την περίπου 20ετή εργασία μου στην Εταιρεία **RWE Energie AG** δημοσίευσα σε ανώτατο επίπεδο περίπου 50 **πρωτοποριακές**

Μελέτες. Μελέτες όμως δημοσιεύουν συνήθως Συνεργάτες Πολυτεχνείων, Πανεπιστημίων, Κέντρων Έρευνών κ.λπ. Εγώ όμως εργαζόμουν στην Βιομηχανία με αυστηρό ημερήσιο πρόγραμμα εντός της Εταιρείας μου. Έτσι με τις περίπου 50 πρωτοποριακές Μελέτες μου είχα αποκτήσει τη φήμη του πολύ Ειδικού στον τομέα του Περιβάλλοντος. Τρία παραδείγματα προς τούτο:

1. Μία μόλις εβδομάδα μετά την πτώση του «Τείχους του Βερολίνου» (9 Νοεμβρίου 1989), με έστειλαν από την Δυτική Γερμανία στην πόλη Φρανκφούρτη επί του Ποταμού Όντερ στην Ανατολική Γερμανία και έκανα μία ημερήσια Διάλεξη σε Στελέχη της Ανατολικής Γερμανίας για το πώς λειτουργεί η Προστασία του Περιβάλλοντος στην Δυτική Γερμανία.
2. Λίγο μετά έγιναν Παραδόσεις σε Πανεπιστημιακό Επίπεδο στην Ανατολική Γερμανία με τίτλο «**Προστασία του Περιβάλλοντος και Περιβαλλοντικό Δίκαιο**» για το πώς δημιουργείται η Ρύπανση του Περιβάλλοντος και πώς λειτουργεί η Προστασία του στην Δυτική Γερμανία. Εκεί δεν έστειλαν για Καθηγητή κάποιο Καθηγητή Ανωτάτου Ιδρύματος, που θα είχε σχέση με το αντικείμενο, αλλά εμένα.
3. Το τρίτο παράδειγμα θα το περιγράψω έξτρα σαν 24. Κεφάλαιο, διότι έχει σχέση με τα χάλια που επικρατούν μερικές φορές στην Πατρίδα μας.

20. Οι Σπουδαίοι Φίλοι μου

Στην Έδρα και Ινστιτούτο του Καθηγητού **Ντιμπέλιους** που έκανα την Διδακτορική μου Διατριβή έκαναν περίπου 20 Επιστήμονες Διδακτορική Διατριβή, ενώ μία πλειάδα Συνεργατών δεν τα κατάφερε. Όλοι όμως όσοι έκαναν Διδακτορική Διατριβή λόγω των μεγάλων απαιτήσεων που είχε ο **Ντιμπέλιους** κατέλαβαν ιδιαίτερα επίλεκτες θέσεις στην Γερμανική Βιομηχανία, Έρευνα και Ανωτάτη Παιδεία.

Εγώ είχα την τιμή να είμαι χρονολογικά ο πρώτος που έκανα Διδακτορική Διατριβή. Ήμουν επί πλέον ο πρώτος που έκανε την Σπουδή του Οικονομολόγου Μηχανικού, κάτι το οποίο ακολούθησαν και αρκετοί από τους μετέπειτα. Είχα μία ιδιαίτερη θέση στην Έδρα, λόγω τόσο του ότι ήμουν το δεξί χέρι του **Ντιμπέλιους**, όσο και του ότι η Διδακτορική μου Διατριβή είχε παγκόσμια απήχηση. Έτσι όλοι οι σημαντικοί Συνάδελφοί μου ήταν και πολύ καλοί φίλοι μου.

Στη συνέχεια θα αναφέρω αντιπροσωπευτικά μόνο **λίγους** από τους πολύ καλούς μου φίλους:

1. Ο **Werner Hlubek**, έγινε Καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Άαχεν και Διοικητής της Γερμανικής ΔΕΗ (στη Γερμανία τέτοιες θέσεις τις παίρνουν καταξιωμένοι Επιστήμονες και όχι όπως σε εμάς εγκάθετοι των κυβερνώντων Κομμάτων).
2. Ο **Peter Walzer** έγινε Καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Άαχεν, Διευθυντής της Έρευνας της Εταιρείας **Volkswagen** (με περίπου 3 000 Επιστήμονες) και αργότερα Vice President της Αυτοκινητοβιομηχανίας **SEAT** (σε αυτόν θα επιστρέψω).
3. Ο **Heinz Scholtholt** έγινε Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας **STEAG**.
4. Ο **Dieter Bökenbrink** έγινε Διευθυντής του μεγάλου Εργοστασίου Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας **Weisweiler** και ανέλαβε μετά την συνένωση της Ανατολικής και Δυτικής Γερμανίας να προτείνει πια από τα Εργοστάσια Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας της Ανατολικής Γερμανίας θα τεθούν εκτός λειτουργίας και πια θα συνεχίσουν.

·
·

21. Οι Δύο Έλληνες

Όταν ο Φίλος μου **Peter Walzer** διεύθυνε την Έρευνα της Εταιρείας **Volkswagen**, είχε την φαεινή ιδέα να τοποθετήσει σε ένα αυτοκίνητο στη θέση του κλασσικού μοτέρ έναν Αεριοστρόβιλο.

Πήγε λοιπόν στις ΗΠΑ στην Εταιρεία **FORD** και αγόρασε έναν Αεριοστρόβιλο. Γυρίζοντας από τις ΗΠΑ με πήρε τηλέφωνο και μου λέει: Ξέρεις τι λένε στην Αμερική; Του λέω λοιπόν: Για πες μου τι λένε; Και μου απάντησε:

Το πρόβλημα της ροής μέσα σε Στροβιλομηχανές το έλυσαν δύο Έλληνες. Ο **Κατσάνης** που εργάζεται στη NASA έλυσε το πρόβλημα των δύο διαστάσεων και ο **Μπινιάρης** που εργάζεται στο Πολυτεχνείο του Άαχεν έλυσε το πρόβλημα και των τριών διαστάσεων.

Αυτή η στιγμή ήταν σίγουρα μία από τις ωραιότερες στιγμές της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας.

Για όποια Αναγνώστρια ή όποιον Αναγνώστη έχει ενδιαφέρον να μάθει τι έγινε το πρόγραμμα με τον Αεριοστρόβιλο ισχύει το εξής: Το πρόγραμμα ξεκίνησε. Είχε επιτυχία (μάλιστα εγώ προσκεκλημένος από τον Φίλο μου **Peter Walzer** στην Έδρα της Εταιρείας **Volkswagen στο Μπράουνσβάιχ** οδήγησα αυτό το αυτοκίνητο). Ακολούθησε όμως μία ενεργειακή κρίση και το πρόγραμμα έπρεπε να εγκαταλειφθεί, αφού ο Αεριοστρόβιλος (που θα είχε κατά τα άλλα αρκετές ενδιαφέρουσες ιδιότητες σε ένα αυτοκίνητο) καταναλώνει περισσότερο καύσιμο ανά χιλιόμετρο από ότι το συνηθισμένο μοτέρ.

22. Η Στρατιωτική μου Θητεία στην Ελλάδα, Το Κέντρο Ερευνών Εθνικής Αμύνης. Η Σχολή Μηχανιών Αεροπορίας

Όταν τελείωσα όλες τις Σπουδές μου (τον Δεκέμβριο του 1969, δηλαδή έχοντας πάρει τα Διπλώματα του Μηχανολόγου, του Οικονομολόγου και του Διδάκτορα-Μηχανολόγου), κατέβηκα στην Ελλάδα για να εκπληρώσω τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις. Ο Καθηγητής μου στον οποίο έκανα τη Διδακτορική μου Διατριβή **Ντιμπέλιους** με κανέναν τρόπο δεν ήθελε να πιστέψει, ότι έπρεπε να χάσω τόσο χρόνο στο στρατό, αφού πίστευε ακράδαντα, ότι έπρεπε να συνεχίσω τις έρευνές μου.

Έτσι έγραψε Επιστολές σε οποιονδήποτε νόμιζε, ότι θα μπορούσε να επέμβει για να πάρω περαιτέρω αναβολή κατατάξεως στο στρατό:

- Στον Πρέσβη της Ελλάδας στη Γερμανία.
- Στον Υπουργό Στρατιωτικών της Ελλάδας.
- Στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας.

Οι Επιστολές αυτές ήταν διθυραμβικές. Στην συνέχεια θα αναφέρω μόνο λίγες φράσεις (Μετάφραση Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών 1970), γιατί (όπως σχεδόν όλα, όσα αναφέρω εδώ) έχω και εγώ πρόβλημα που τα κοινοποιώ:

- Δεν συμβαίνει πολύ συχνά να αναπτύσσονται αλλοδαποί εις εμπιστευτικές θέσεις εις την διδασκαλίαν και την έρευναν εις γερμανικάς ανωτάτας σχολάς. Εθεώρησα εν τούτοις ορθόν να συμπεριλάβω τον Κύριον Δρα ΜΠΙΝΙΑΡΗΝ διότι ούτος επέδειξεν σαφή ιδιοφυίαν εις την μαθηματικήν περιγραφήν φυσικών φαινομένων. . .
- Ακολούθως ο κ. Δρ. ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ ανέπτυξεν μίαν μέθοδον η οποία δια πρώτην φοράν επιτρέπει τον υπολογισμόν της ροής εις τας στροβιλομηχανάς και εις τας τρεις διαστάσεις. Η εργασία αυτή υπερβαίνει κατά πολύ το

επίπεδον των λοιπών συνήθων επί διδακτορία διατριβών πράγμα το οποίον εκφράζεται επίσης και εις τον εξαιρετικόν βαθμόν ον έλαβεν η ιδική του.

- Σας παρακαλώ πολύ εν ονόματι της επιστήμης να προβείτε εις τα ανάλογα διαβήματα, ώστε ο κ. Δρ. ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ να πάρει αναβολή κατατάξεως.

Έτσι τον Ιανουάριο του 1970 κατετάγην στον στρατό (70 Α ΕΣΟ) ελπίζοντας, ότι θα πάρω σύντομα μία θετική απάντηση στα γράμματα του **Ντιμπέλιους** προς τις Ελληνικές Αρχές.

Η αλήθεια είναι, ότι τον χρόνο μου στο στρατό τον βρήκα σαν μία καλή ευκαιρία να απαλλαγώ από το στρες που είχα με την ασχολία μου επί χρόνια στα όρια της επιστημονικής γνώσης ασχολούμενος τώρα με κάτι τελείως διαφορετικό.

Έτσι ο καιρός περνούσε δίχως να λαβαίνω τα νέα που περίμενα, αλλά πήρα «Δίπλωμα Ιδανικού Οπλίτη» (αρκεί να λάβετε υπ' όψη, ότι από ένα γκρουπ περίπου 10 στρατιωτών, που διατάχτηκαν να πάνε στα μαγειρεία για να βοηθήσουν εκεί, ήμουν ο μόνος που έφτασε στα μαγειρεία, αφού οι υπόλοιποι εξαφανίστηκαν καθ' οδόν. Αυτό βέβαια δηλώθηκε από τα μαγειρεία στον Διοικητή, ο οποίος την επομένη ημέρα μου έπλεξε το εγκώμιο μπροστά σε όλο το Σύνταγμα). Ο χρόνος περνούσε ακόμη περισσότερο και έτσι φοίτησα στην Σχολή Αξιωματικών Διαβιβάσεων (ως Αρχηγός), αφού είχα πάψει πλέον να πιστεύω σε ...αναβολή κατατάξεως.

Έτσι βρέθηκα να υπηρετώ ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός Διαβιβάσεων στο 1^ο Σώμα Στρατού στην Κοζάνη (κοινώς Σουρδία).

Και ένα πρωινό με κάλεσε ο Διοικητής εσπευσμένα να παρουσιαστώ και μου ανακοίνωσε, ότι την ίδια μέρα θα φύγω και θα παρουσιαστώ στο **«Κέντρο Έρευνών Εθνικής Αμύνης ΚΕΕΘΑ»** στο Γαλάτσι στην Αθήνα.

Τι είχε συμβεί; Η Επιστολή του **Ντιμπέλιους** έφτασε στα χέρια του Πρωθυπουργού 6 μήνες αργότερα. Με τοποθέτησαν λοιπόν εκεί που νόμιζαν, ότι θα ήταν σωστότερο για εμένα αλλά και για τον στρατό. Πλην όμως στο ΚΕΕΘΑ γινόταν μεν σοβαρή έρευνα αλλά περισσότερο στον τομέα της πληροφορικής. Έτσι όταν ρωτήθηκα πού θα μπορούσα να προσφέρω περισσότερα, πρότεινα την **Σχολή Μηχανικών Αεροπορίας** την περίφημη **ΣΜΑ**, αφού ήμουν πολύ καλός στην Αεροδυναμική.

Έτσι παρουσιάστηκα ένα πρωί στον Διευθυντή Σπουδών στην **ΣΜΑ** και ξεκίνησα τις Παραδόσεις στο μάθημα της **Αεροδυναμικής**. Είχα 16 φοιτητές σαΐνια της 4^{ης} και τελευταίας τάξης (που έγιναν δηλαδή Ανθυποσημναγοί το 1972) στους οποίους έβαλα σε όλους «Άριστα» λέγοντάς τους, ότι όλοι μπορούν να κάνουν Διδακτορική Διατριβή στα καλλίτερα Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία του κόσμου. Μου πρότειναν επίσης και έκανα μία επί πλέον παράδοση: **«Υπολογισμός και Κατασκευή Κινητήρα Αεροσκάφους»**.

Οι παραδόσεις μου αυτές είχαν ιδιαίτερη επιτυχία, αφού ασχολιόμουν υπέρ το δέον για την προετοιμασία τους (ο Σαλαμίνιος μαθητής της Σχολής Ικάρων Μαζιώτης διέδιδε στην γενέτειρά μου Σαλαμίνα: Στη **ΣΜΑ** λένε, ότι τους διδάσκει ένας Αϊνστάιν).

Ο Διευθυντής Σπουδών μου είπε, ότι θέλουν πολύ να με κρατήσουν και θα έκαναν αίτηση δημιουργίας της τακτικής Έδρας Αεροδυναμικής με αντίστοιχα καλό μισθό, απαντώντας τους, ότι, αν δημιουργηθεί η Έδρα μέχρι να τελειώσω τη θητεία μου, θα το συζητήσουμε.

Η θητεία μου διήρκεσε συνολικά 27 μήνες (24 λόγω του ότι έγινα αξιωματικός + 3 μήνες λόγω του ότι το επόμενο γκρουπ, δηλαδή η επόμενη ΕΣΟ δεν είχε έναν αρκετά μεγάλο αριθμό στρατευθέντων).

Μέχρι την αφυπηρέτησή μου δεν είχε δημιουργηθεί η Έδρα της Αεροδυναμικής στη ΣΜΑ, έτσι ώστε εγκατέλειπα άλλη μία φορά την Πατρίδα μου και επέστρεψα στο Πολυτεχνείο του Άαχεν, όπου συνέχισα με μεγάλη επιτυχία τις έρευνές μου.

Και μίαν ωραίαν ημέρα με πήρε τηλέφωνο ο Αδελφός μου ο Κώστας, για τον οποίο θα Σας γράψω στην 2^η Αναφορά μου με τίτλο «**Η Σύντομη Ιστορία ενός Μοντέρνου Ήρωα**», λέγοντάς μου, ότι δημιουργήθηκε η Έδρα της Αεροδυναμικής στην ΣΜΑ και ότι ο Διευθυντής Σπουδών με ψάχνει παίρνοντας τηλέφωνο όλους όσους έχουν το όνομα Μπινιάρης και στέκονται στον τηλεφωνικό Κατάλογο Αττικής, ρωτώντας τους, αν γνωρίζουν έναν επιστήμονα Στέφανο Μπινιάρη που ζει στη Γερμανία και έτσι έφτασε και στον Αδελφό μου. Ευχαρίστησα τον Διευθυντή Σπουδών της ΣΜΑ για την τιμή, αλλά ήδη βρισκόμουν σε άλλο επίπεδο.

23. Η Ζωή μου μετά την Συνταξιοδότησή μου

Στον Πρόλογο της Ιστοσελίδας μου εξήγησα αναλυτικά ποια φιλοσοφία με διέπνεε, όταν συνταξιοδοτήθηκα. Εδώ θα περιγράψω αυτήν την φιλοσοφία περιληπτικά:

- Επί περίπου 20 χρόνια ήμουν υπεύθυνος για την προστασία του Περιβάλλοντος για τα εργοστάσια της Γερμανικής Εταιρείας **RWE Energie AG**, όπου μία από τις υποχρεώσεις που είχα, ήταν, εκτός των άλλων, να ενημερώνω τους Γερμανούς για το πώς δημιουργείται η ρύπανση του Περιβάλλοντος και πώς επιτυγχάνεται η προστασία του. Έτσι έκανα περισσότερες εκατοντάδες διαλέξεις σε όλα τα επίπεδα αρχής γενομένης από τους Διευθυντές όλων των μεγάλων Γερμανικών εταιρειών, διαλέξεις σε Ειδικούς άλλων τομέων όπως Φυσικούς, Χημικούς, Οικονομολόγους κ.λπ., μέχρι και βραδινές διαλέξεις σε Ενορίες (περισσότερες από 50 Ενορίες της Καθολικής και της Ορθοδόξου Εκκλησίας), Συλλόγους κ.λπ.. Τότε λοιπόν, γυρνώντας μετά από τέτοιες διαλέξεις σπίτι μας τις χειμωνιάτικες νύχτες με πάγους, χιόνια, βροχές και κρύα, υποσχέθηκα στον εαυτό μου, ότι αν με αξιώσει ο Θεός να μπορώ κάποτε να δραστηριοποιούμαι εκτός της Γερμανίας και στην Πατρίδα μου, αυτό που κάνω για τους Γερμανούς συμπολίτες μου, θα το κάνω και για τους Έλληνες συμπατριώτες μου.
- **Αυτό κάνω λοιπόν εδώ και 25 χρόνια.** Η προσπάθειά μου προς τούτο βασίζεται σε πέντε πυλώνες:
 1. Ο πρώτος πυλώνας είναι μία σειρά διαλέξεων για το Περιβάλλον σε πολλές πόλεις της Ελλάδος.
 2. Ο δεύτερος πυλώνας είναι οι ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές Εκπομπές για το Περιβάλλον που έχω κάνει. Μόνο ένα παράδειγμα: Τρεις ενότητες από περίπου 50 ημίωρες Ραδιοφωνικές Εκπομπές η κάθε μία (δηλαδή σύνολο περίπου 150 ημίωρων Ραδιοφωνικών Εκπομπών) από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος με θέμα: «Το Περιβάλλον. Ρύπανση και Προστασία».
 3. Ο τρίτος πυλώνας είναι ο γραπτός λόγος για να μπορούν οι Έλληνες πολίτες να μελετούν τα του Περιβάλλοντος, όποτε έχουν διάθεση προς τούτο. Κορωνίδα αυτού του πυλώνα είναι η συγγραφή δύο Βιβλίων στα Ελληνικά για το Περιβάλλον με συνολικά 621 σελίδες. Συγκεκριμένα το δεύτερο Βιβλίο το έγραψα με την βοήθεια και του γιου μου Μίνου Μπινιάρη (ο οποίος έχει μετά από δύο πενταετείς σπουδές Διπλώματα Βιοτεχνολόγου και Φαρμακοποιού). Το Βιβλίο αυτό έχει τον τίτλο: «**ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**»,

προέκυψε από εντατική εργασία εννέα ετών, έχει 431 σελίδες και κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις ΑΓΓΕΛΑΚΗ.

Το προαναφερθέν δεύτερο Βιβλίο μας γράφτηκε σκοπίμως με απλά και κατανοητά λόγια, έτσι ώστε να μπορούν να το καταλάβουν όλοι, δίχως να απαιτούνται πρότερες γνώσεις. Πολλοί Ειδικοί μας έχουν πει, ότι το Βιβλίο αυτό θα ήταν σκόπιμο να διδάσκεται τόσο στη βασική όσο και στη μέση εκπαίδευση. Στη χώρα μας όμως δε γίνεται αυτό που λένε οι Ειδικοί, αλλά αυτό που θέλουν οι εκάστοτε Κυβερνόντες. Παρ' όλα αυτά δεν μπορεί να μην αναγνωριστεί εκ μέρους μας το γεγονός, ότι το Βιβλίο αυτό παρ' ότι έχει γραφτεί με πολύ απλά λόγια, επελέγη στα πλαίσια του Προγράμματος «Εύδοξος». Δηλαδή Καθηγητές περισσότερων Ανωτάτων Ιδρυμάτων έκριναν, ότι το Βιβλίο αυτό είναι σκόπιμο να το μελετούν οι Φοιτητές τους. Έτσι οι Φοιτητές μπορούν να το παραγγείλουν και η Πολιτεία πληρώνει ένα αντίτιμο στον Εκδοτικό Οίκο. Ένα μικρό μέρος αυτού του αντιτίμου ανήκει στους Συγγραφείς, το οποίο όμως εμείς δωρίζουμε σε έναν αγαθοεργό σκοπό.

4. Ο τέταρτος πυλώνας προέκυψε από τη σκέψη, ότι ένα βιβλίο στοιχίζει και ότι οι Έλληνες Συμπατριώτες μου πρέπει να μπορούν να μελετούν τα όσα τους προσφέρω δίχως καμία χρηματική επιβάρυνση. Έτσι κατ' αρχάς δημοσίευσα στα Ελληνικά μία μεγάλη σειρά Άρθρων για το Περιβάλλον (περισσότερα από εκατό) σε έντυπα, τα οποία προσφέρονται δωρεάν όπως σε τοπικές εφημερίδες, περιοδικά και στο διαδίκτυο.
5. **Η Πνευματική μου Διαθήκη για τους Έλληνες Συμπατριώτες μου όμως είναι η παρούσα Ιστοσελίδα που δημιούργησα με τίτλο**
www.perivallon-s-biniaris.com

ή και απλώς

Στέφανος Μπινιάρης Περιβάλλον

Στην Ιστοσελίδα αυτή περιγράφω σε 348 Σελίδες και 34 Ενότητες ό,τι ισχύει σήμερα για την Ρύπανση και την Προστασία του Περιβάλλοντος. Η δημιουργία της Ιστοσελίδας διήρκεσε περισσότερο από 2 Χρόνια και είχα την ηθική ικανοποίηση, ότι πολλές Αναγνώστριες και πολλοί Αναγνώστες παρακολούθησαν την εξέλιξή της όλο αυτό το χρονικό διάστημα!

Καταλήγοντας, θα ήθελα **με ιδιαίτερη έμφαση να τονίσω**, ότι στα περίπου 25 χρόνια από την συνταξιοδότησή μου μέχρι σήμερα στις προσπάθειές μου να ενημερώσω τους Έλληνες Συμπατριώτες μου **όχι μόνο δεν έχω κερδίσει ούτε ένα Ευρώ, αλλά αντιθέτως έχω ξοδέψει περισσότερες χιλιάδες Ευρώ!** Μόνο μερικά παραδείγματα:

- Από το δεύτερο Βιβλίο μας (με τη σύμφωνη γνώμη και του γιού μου) αγοράσαμε από τον Εκδοτικό Οίκο (σε τιμή ιδίων εξόδων) 600 αντίτυπα (που μας στοίχισαν περίπου 3000 ευρώ) και τα δωρίσαμε σε πάρα πολλές Βιβλιοθήκες, στους Παρευρισκομένους σε ειδικές διαλέξεις μου (π.χ. στην ιδιαίτερη Πατρίδα μου στη Σαλαμίνα) και εν γένει σε όποιαν ή όποιον έχει εκδηλώσει έστω και το ελάχιστο ενδιαφέρον για το Περιβάλλον.
- Όταν σε έναν από τους τρεις κύκλους Ραδιοφωνικών Εκπομπών (λόγω εσωτερικών προβλημάτων του Σταθμού) δεν υπήρχε δυνατότητα εγγραφής των Εκπομπών στις εγκαταστάσεις του Σταθμού, πλήρωσα εγώ εκτός

Σταθμού αυτά τα έξοδα για τις περίπου 50 Εκπομπές (περισσότερα από 3000 Ευρώ).

- Από το πρώτο Βιβλίο, που πουλήθηκε σε αρκετά αντίτυπα, άφησα τα έσοδα στον Εκδοτικό Οίκο (παρ' ότι ένα σεβαστό ποσοστό ανήκε σε εμένα).
- Ειδικά για το δεύτερο Βιβλίο μας ισχύει, ότι το μέρος των εσόδων που αναλογεί στους Συγγραφείς από την πώληση του Βιβλίου τόσο από την ελεύθερη αγορά όσο και από το Πρόγραμμα «Εύδοξος» δεν τα παίρνουμε οι ίδιοι αλλά τα δωρίζουμε απ' ευθείας σε έναν αγαθοεργό σκοπό.

24. Η ... Μητέρα Πατρίδα

Είχα πάρει την Σύνταξή μου, όταν Συνεργάτες της δικής μας ΔΕΗ έγραψαν Επιστολή στη Γερμανία και συγκεκριμένα στην **VDEW** δηλαδή στην «**Ενωση Γερμανικών Εργοστασίων Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας**» (βλέπε 14. Κεφάλαιο). Στην Επιστολή αυτή η ΔΕΗ ζητούσε την Βοήθεια της **VDEW** προκειμένου να μειώσουμε στην Ελλάδα τις Εκπομπές των Ρύπων από τα Ελληνικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Ο Υπεύθυνος της **VDEW** Κύριος **Dipl. Ing. M. Hildebrand** τους απάντησε κοινοποιώντας μου την απάντησή του: «Γιατί απευθύνεστε σε εμάς, ρωτήστε τον Συμπατριώτη σας Κύριο Μπινιάρη. Αυτός τα ξέρει καλλίτερα από εμάς».

Λίγο αργότερα έστειλαν Επιστολή από την Κύπρο επίσης στην **VDEW**. Στην Επιστολή αυτή οι Κύπριοι ζητούσαν την Βοήθεια της **VDEW** προκειμένου να μπορούν να υπολογίσουν την Διασπορά των Ρύπων στην Ατμόσφαιρα. Η απάντηση από την **VDEW** και συγκεκριμένα από τον Κύριο **Dipl. Ing. M. Hildebrand** στερεότυπη: «Γιατί απευθύνεστε σε εμάς, ρωτήστε τον Συμπατριώτη σας Κύριο Μπινιάρη. Αυτός τα ξέρει καλλίτερα από εμάς».

Και στις δύο περιπτώσεις δεν επεδίωξε κανείς να συνεννοηθεί μαζί μου. Το σπουδαίο είναι, ότι, αν με είχαν ρωτήσει, με μεγάλη μου ευχαρίστηση θα τους είχα εξυπηρετήσει και σίγουρα αμισθί, όπως έκανα πάντα σε παρόμοιες περιπτώσεις τόσο στη Γερμανία, όσο και στην Ελλάδα.

Και κάτι τελευταίο. Επεδίωξα να προσφέρω αμισθί τις υπηρεσίες μου στην Πατρίδα μου. Ούτε από εκεί πήρα απάντηση. Σε όσους γνωστούς μου εξέφρασα την απορία μου, μου απάντησαν. Το λάθος σου ήταν, ότι είπες αμισθί. Αν έπαιρνες τη θέση αμισθί, δεν θα μπορούσαν να βολέψουν κάποιον Ημέτερο!

25. Η Μεγαλύτερη Επιτυχία της Ζωής μου

Ο τίτλος της 1^{ης} Αναφοράς είναι: **Μερικές από τις Σημαντικότερες Στιγμές της Επαγγελματικής μου Σταδιοδρομίας**. Η μεγαλύτερη επιτυχία της ζωής μου όμως δεν προήλθε από τον επαγγελματικό τομέα αλλά από τον ιδιωτικό.

Έτσι η Μεγαλύτερη Επιτυχία της Ζωής μου ήταν η γνωριμία μου με έναν υπέροχο άνθρωπο την πολυαγαπημένη μου Σύζυγο Ειρήνη Μπινιάρη-Αποστολάκη, την υπερήφανη αυτή Κρητικοπούλα πρώην **Καθηγήτρια Γαλλικών στην Ιωνίδειο Πρότυπο Σχολή**. Εγκατέλειψε τα πάντα, Γονείς, Συγγενείς και Φίλους και με ακολούθησε στη Γερμανία, όπου μου δημιούργησε όλες τις προϋποθέσεις, που είναι αναγκαίες σε έναν σαν εμένα που αρέσκεται να εργάζεται στα όρια της επιστημονικής γνώσης.

Δεν νομίζω, ότι είναι αυτονόητη η απόλυτη ταύτιση ιδεών για τη ζωή, που έχουμε οι δύο μας με αποτέλεσμα να έχουμε περάσει μία τρισευτυχισμένη συζυγική ζωή επί 45 χρόνια μέχρι τώρα. Λογική συνέπεια είναι, ότι όλα μας ήρθαν κατ' ευχήν:

Ένας απίθανος Γιος ο Μίνως, για τον οποίο η πιο ορθή κρίση είναι μίας Καθηγήτριάς του, οποία είπε: «Το παιδί αυτό φαίνεται σαν να έχει έρθει από έναν άλλον Πλανήτη με τη συμπεριφορά του, τους τρόπους του, τις γνώσεις του...» ή επί πλέον, ότι ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Κύριος **Αναστάσιος Τρογκάνης** (στον οποίο ο Μίνως έκανε επί ένα έτος την Διπλωματική του εργασία με «Άριστα») επιθύμησε να γνωρίσει τους Γονείς αυτού του Φοιτητού του (κάτι το οποίο και πραγματοποιήθηκε).

Και η ικανοποίηση συνεχίζεται: Μία απίθανη Νύφη η Γερμανίδα Φαρμακοποιός Janin Μπινιάρη-Kuss (ο Γιος μας και η Νύφη μας διευθύνουν και οι δύο τους 2 διαφορετικά Φαρμακεία στο Βερολίνο), η οποία συνεχώς μας εκπλήσσει με τους τρόπους που βρίσκει να μας κάνει ευτυχείς και η οποία μετά την γνωριμία με το Μίνω άρχισε αμέσως μαθήματα μιλώντας ήδη άπταιστα Ελληνικά.

Και το αποκορύφωμα: Ένα ευλογημένο, πάντα χαμογελαστό εγγονάκι ο Αλκίνοος-Στέφανος.

Καρδιά μου επιθυμείς τίποτε περισσότερο;;; Όχι βέβαια!!!